

هو الله سبحانه

بسم الله الرحمن الرحيم

يا محمد يا علي

الحكم لله

ابو المظفر اسمعيل بهادر سيوزوميز

(1) جناب امارت مآب اميرزاده اعظم اكرم خلف الامراء بين الامم

(2) شهابالدين عمر بيك نوالقدرلو بعنايت بيدريغ پادشاهى مخصوص و ممتاز

(3) كشته بداند كه قبل از اين عرض اخلاص اورا بدین دودمان كرامت و هدايت

و آستان رفيع الشان سلطنت مكرراً بمسامع جلال (4) رسانيده بودند بنا بر ان توجه

خاطر فياض شاهى و عنايات نامتناهى پادشاهى در باره او بدرجه اعلى است بايد كه

همه ابواب مستظهر و مستمال بوده از سر (5) اميدوارى هرچه تمامتر متوجه يارى ي

اعلى شوند و جميع برادران و برادرزاده هاء خودرا استمالت و دخوشى داده همراه خود

بياورد كه سلطان سليم (6) بدان مرتبه كه قصد اوجاغ ايشان و¹ اعلاء الدوله بيك¹

نمود همان معنى را با اولاد و نتيجه شان بظهور خواهد رسانيد اگر اين معنى از سلطان

سليم نيز (7) صادر نشود كه از جانب على بيك شهسوار بوجود در مى آيد و بنوعى

كه قصد عم و¹ عمز زاده هاء² او نمود آخر الامر جهت عداوت اوجاغ با ايشان هم

(8) خواهد نمود بايد كه بى دغدغه و اندیشه خاطر رو بدر-كاه طالپناه اورند كه جهت

غيرت اوجاغ خود در صدد ايذا و انتقام بودن از جمله (9) غيرت و مردانكى است و

بى شائبه بما فوق المقاصد و المآرب فائز كشته بعنايت خسروانى معاودت خواهد شد

¹ Nach dem Namen würde man eine Huldigungsform erwarten, die der Schreiber offenbar vergessen hat. ² Ms. sic! (Der Buchstabe ز wurde irrtümlich zweimal geschrieben.) Recte: عم زاده هاء.

فرصت را غنیمت دانسته از صفاء نیت و عقیدت درست بی (10) توقف توجه نمایند که
تمامی عالی منش و جملگی همت عالم پرورش بدان متوجه است که ایشانرا بشفقت بی
غایت شاهی بنوعی ممتاز گردانند که محسود جهانیان کشته (11) شرف امتیاز ایشان
بر عالمیان واضح گردد تحریراً فی اواسط جمادی الآخر سنه ثلث و عشرین و تسعمایه
ختم^۱ ۳۲

³ In Höhe der 9.-11. Zeile auf den Rand geschrieben.

sicht und rechter Überzeugung ohne (10) Aufenthalt auf den Weg machen, denn aller Großmut und der gesamte die Welt ernährende Eifer ist darauf gerichtet, ihn mit der unendlichen kaiserlichen Nachsicht derart auszuzeichnen, daß er von den Weltbewohnern beneidet wird. (11) Die Ehre seiner Bevorzugung soll den Weltbewohnern deutlich werden!

(. . . 11) Geschrieben in der Mitte des *ğumādiyu'l-āħir* des Jahres 923.
Ende.